బ్లాక్ మెయిలింగ్!

కంచర్ల రమణి

అయిదు అంతస్తుల ఉక్కు, సిమెంటు, గాజు పలకల ముద్ద, హోటల్ విశ్రాంతి ముందు ఆగింది టాక్సీ.

అందులోంచి హుందాగా, దర్జాగా బయట కడుగు పెట్టాడు వీరేష్.

తెల్లని యూనిఫాంలో ఉన్న సిక్కు దర్వాను చేసిన శాల్యూట్ నిర్లక్ష్యంగా అందుకుని, రిసెప్షన్ వద్దకు వెళ్ళాడు టకటక బూట్ల శబ్దం చేసుకుంటూ.

"నాకో గది కావాలి" అన్నాడు, అక్కడున్న రబ్బరు బొమ్మలాంటి లేడీ రసెప్షనిస్టుతో.

"సింగిల్ ఆర్ డబుల్" అందామె రాగాలు తీస్తున్నట్టుగా.

అంత అందమైన అమ్మాయిని ఎన్నిక చేసే ముందు, ఎన్ని వేలమంది అమ్మాయిల్ని ఇంటర్వ్యూ చేసుంటారో హోటల్ యజమాన్యం?

ఆ అమ్మాయితో జోక్ చేసి ఆనందించాలనిపించింది వీరేష్‌కి.

"ప్రస్తుతానికి సింగిల్, తరువాత డబుల్ కావాలని ఉంది, మీలాంటి అందాల బొమ్మ దొరికితే" అన్నాడు చిరునవ్వుతూ.

ఆమె గలగలా నవ్వేస్తూ "మీ గురించి కాదు నేనడిగేది. మీరు అడుగుతున్న గది గురించి అన్నాను," అందామె.

"దెన్ ఐ వాంట్ సింగిల్ రూం" చెప్పాడు వీరేష్.

"రూం నెంబరు టెన్ యిస్తున్నాను మీకు. చాలా అందంగా వుంటుంది. బాగా కంఫర్టబుల్‌గా కూడా వుంటుంది" అని ఓ రిజిస్టరు బయటకు తీసి తెరుస్తూ "మీ పేరు చెప్పండి" అందామె.

"వి. వీరేష్."

"మీ రెక్కడనుంచి వస్తున్నారు? ఎన్నాళ్లుంటారు?"

"కలకత్తానుంచి. ఎ మన్త్ ఆర్ సో."

"వచ్చిన పని?"

వీరేష్ వెంటనే జవాబియ్యలేదు. క్షణం ఆలోచించి "వ్యాపారం" అన్నాడు.

"ఇక్కడ సంతకం చెయ్యండి దయచేసి" అందామె రిజిష్టరు అందిస్తూ.

సంతకంచేసి, రిజిస్టరు ఆమె ముందుకు తోసాడు.

"ఎనీ ఎడ్వాన్స్ ఐ షుడ్ పే" అన్నాడు, జేబులో చెయ్యిపెట్టి.

"తర్వాత యివ్వండి ఫరవాలేదు" అని జవాబిచ్చి, "బాయ్!" అని కేకేసింది.

యూనిఫాంమీద యెర్రని అక్షరాలతో హోటలు పేరున్న ఓ పనివాడు అక్కడ ప్రత్యక్షమయ్యాడు క్షణంలో.

"దొరగారి సామాను రూం నెంబరు పదికి చేర్చు," ఆజ్ఞాపించిందా మె.

అతడు తలూపి బయటకు వెళ్ళాడు.

రెండు నిముషాలుపోయాక, రెండు పెద్ద సూట్ కేసులు, ఒక ఎటాచీ పట్టుకుని లోనికి వచ్చాడు.

అతడి వెంటనే టాక్సీవాడు లోనికి వచ్చాడు.

వాడికి పది రూపాయల నోటు అందించి "చిల్లర ఇవ్వక్కర్లేదులే. వుంచుకో" అన్నాడు వీరేష్ కులాసాగా.

సలామ్‌చేసి టాక్సీవాడు వెళ్ళిపోయాడు.

సామాన్లతో మేడమెట్లు యెక్కుతున్న హోటల్ పనివాడ్ని అనుసరించాడు వీరేష్.

గదిలో సామాన్లు పెట్టి "టిఫిను, కాఫీ తెచ్చిపెట్ట మంటారా?" అని అడిగాడు పనివాడు అతివినయంగా.

వాడి చేతిలో రెండు రూపాయల నోటువుంచి "వెంటనే యేమీ వద్దు. అరగంట పోయాక, ఏదో ఒక టిఫిను, కాఫీ పట్రా" చెప్పాడు వీరేష్.

పనివాడు వెళ్ళిపోయాక, సూట్ కేసులు విప్పాడు తనకు అవసరమయిన బట్టలు బయటకు తీసాడు.

లుంగీ కట్టుకుని, తువ్వాలు భుజాన్న వేసుకుని స్నానాల గదిలో దూరాడు.

అరగంటసేపు షవర్ క్రింద తృప్తిగా స్నానంచేసి, బయటకొచ్చాడు. మంచంమీంచి స్లీపింగ్ సూట్ తీసు

కుని వేసుకుంటుండగా, తలుపుమీద టకటక శబ్దం విన వచ్చింది.

"కమిన్" అన్నాడు వీరేష్.

టిఫిన్, కాఫీ పాట్ వున్న ట్రేతో పనివాడు లోనికి వచ్చాడు.

"అక్కడుంచు" అని మంచందగ్గరున్న టీపాయ్ వీరేష్ చూపించగానే ట్రే అక్కడుంచి, పనివాడు వెళ్ళి పోయాడు.

పనివాడు మసాలాదోసె టిఫిను తెచ్చాడు. తిని కాఫీ త్రాగితే, తృప్తిగానే వుందనిపించింది. కాని, ఎక్కడ లేని బడలిక తనకే వచ్చినట్టనిపించిందతడికి.

మంచంమీద అలాగే వాలిపోయాడు వెనక్కి. సిగరెట్టు వెలిగించి, పీలుస్తూ, ఆలోచనల్లో పడిపోయాడు వీరేష్.

నిన్నటివరకూ తను కలకత్తాలో ఉన్నాడు. ఇవాళ విశాఖపట్నంలో! ఇరవై నాలుగు గంటల్లో ఎంత మార్పు తన జీవితంలో!

గత ఆరునెల్లుగా తన వ్యాపారం మందకొడిగావుంది. పైగా, తనమీద పోలీసు నిఘా ఉధృతం అయ్యింది. తన చెయ్యాడ్డం మానేసింది.

తను చేస్తున్న జేబుదొంగతనాలు, బ్లాక్ మెయిలింగ్ నిలిచిపోక తప్పలేదు.

తన పరిస్థితి చూసిన స్నేహితుడు సాహా "కొన్నాళ్ళ పాటు మీదేశం వెళ్ళగూడదూ. అక్కడ కూడా డబ్బు మస్తుగా ఉండి ఏంచెయ్యాలో తెలియక బాధపడుతున్న వాళ్ళున్నారు" అని సలహా ఇచ్చాడు.

బాగా ఆలోచించిన మీదట సాహా సలహా బాగానే వుందనిపించింది వీరేష్కు.

వెంటనే విశాఖపట్నంలో దిగాడు.

వీరేష్ తెలుగువాడే. ఇరవైయేళ్ళ వయస్సున్నప్పుడు ఓసారి కలకత్తా వెళ్ళాడు వీరేష్.

కలకత్తా నగరం తళుకు బెళుకులు అతన్ని బాగా ఆకర్షించాయి. అంతేగాదు! తను చేసే జేబుదొంగతనాలకు సారవంతమైన భూమి ఆ పట్నం అనుకున్నాడు.

అంతే! మరి కలకత్తాలో చాలా నేర్చుకొన్నాడు. ఈనాడు వీరేష్ బ్లాక్ మెయిలింగ్ లో, జేబుదొంగతనాల్లో స్మగ్లింగులో ఇంతగా ఆరితేరాడంటే అదంతా కలకత్తా ప్రసాదించిందే!

తనను పెంచి, పెద్దచేసిన కలకత్తా నగరం విడిచివచ్చినందుకు చెప్పలేని విచారం కలిగింది వీరేష్‌కు.

మంచంమీంచి మెల్లగా లేచాడు. కిటికీవద్దకు కదిలాడు.

ఎండ బాగా తగ్గింది. చల్లని గాలి వీస్తోంది ఆహ్లాదంగా. కిటికీలోంచి పట్నంలోకి ఎత్తైన భవనాలు అవుపిస్తున్నాయి.

పదిహేనేళ్ళ పూర్వానికీ, ఇప్పటికీ, విశాఖపట్నంలో యెంత మార్పు!

పట్నం విస్తారంగా పెరిగిపోయింది.

డబ్బున్నవాళ్ళు అక్కడ బాగా పోగయేరనడానికి, నగరంలో వెలిసిన ఫైవ్ స్టార్ హోటల్సూ, పది గజాలకొక బారూ, పాతిక పైగా సినిమా హాల్సే నిదర్శనం.

తన వృత్తికి ఎంతో అనువైన ప్రదేశం అది అనుకున్నాడు వీరేష్.

కాని అంతలోనే, చెప్పలేని దిగులు ఆవరించింది అతని మనస్సులో.

జేబులు కొడ్తుండగా, రెండు మూడుసార్లు దొరికి

పోయాడు మొదట కలకత్తా పోలీసులకు.

ఆ రెండుసార్లు తన ఆదాయం పోవడమే గాకుండా, పోలీసుల్ని వదిలించుకోవడానికి, తిరిగీ తనది కొంత సమర్పించుకోవాల్సి వచ్చింది వాళ్ళకు.

ఆ తరువాత తను పోలీసులకు పట్టుబడలేదు. అతి జాగ్రత్తగా మసులుకుంటూ వచ్చాడు.

అయితే ప్రతిసారీ, తను డ్యూటీలో ఉండగా, అలాంటి భయాందోళనలే కుదిపేస్తూ ఉంటాయి గుండెల్ని.

ఇప్పటికీ, ఆ భయం వదల్లేదు తనను!

ప్రతిక్షణం, ఇలా భయంతో కాపురం చెయ్యడమేనా తన జీవితం?

మిగతా వారిలాగు తనుకూడా ప్రశాంత జీవనం గడిపే దెప్పుడు?

కలకత్తాలో తన వ్యాపారం సవ్యంగా సాగలేదనగానే, విశాఖపట్నం పరుగెత్తుకొచ్చాడు. ఇప్పుడు విశాఖపట్నంలో చెడితే, ఇంకో వూరు పారిపోవడమేనా?

పరిచయంలేని వూరిలో తను వ్యాపారం చెయ్యడంలో, చాలా సాధక బాధకాలున్నాయి.

పోలీసులు హఠాత్తుగా మీదబడితే, సందులు, గొందుల్లోంచి పారిపోయి తప్పించుకోవాలంటే, వూరియొక్క తీరుతెన్నులు తెలియాలి. తాత్కాలికంగానయినా పోలీసుల్ని యేమార్చాలంటే, కొందరు స్నేహితులుండాలి వాళ్ళ ఇళ్ళల్లో తల దాచుకోడానికి. నేరస్తుల్ని పట్టెయ్యడానికి పోలీసు డిపార్టుమెంటు వేసే కొత్త కొత్త ఎత్తుల గురించి తనకు తెలియచెప్పి, హుషారివ్వడానికి, ఒకరిద్దరయినా తనకు తెలిసిన పోలీసులు ఉండాలి.

వయస్సు మీదబడుతోంది. మెదడు చురుకుదనం తగ్గు

తోంది. క్షణక్షణం గండాలు ఎదురయ్యే తన వృత్తిలో, ఊళ్ళు మార్చడం మంచిదికాదు.

ఈ వృత్తిలోంచి త్వరలో రిటైరు కావాలి. అయితే ముందుగా, దుర్భేద్యమైన పెద్ద పథకం వేసి, లక్షలకు అధిపతి కావాలి.

ఆ తరువాత ఏదో వ్యాపారం ఆరంభించి, నిశ్చింతగా బ్రతకాలి.

తనకూ ఓ భార్య, దానివల్ల పిల్లలు కలిగీ, కలకలలాడే సంసారం కావాలి.

కిటికీవద్దనుంచి మెల్లగా మంచంవద్దకు వచ్చి దానిమీద వాలిపోయాడు, గాఢంగా నిట్టూర్చుతూ.

మరుక్షణంలో, గాఢనిద్ర అతడ్ని వరించింది.

2

వైన్ రంగు కళ్ళద్దాల్లోంచి బస్సులోకి క్రిక్కిరిసిన జనం వైపు ఓసారి చూపు సారించాడు వీరేష్.

ముందునుంచి క్లీనరు వెనుకనుంచి చెక్కరు జనాన్ని లోనికి యెక్కించడమే గాకుండా, క్లీనరు లోనికి వచ్చి, జనాన్ని మూడు వరుసలుగా సర్దాడు.

బస్సు ఇప్పుడు కుదించిన బస్తాలా వుంది.

బస్సు బయలుదేరింది భారంగా.

వీరేష్ విశాఖపట్నం వచ్చి మూడు నెలలు కావస్తోంది. హోటలు విశ్రాంతిలోంచి మకాం మార్చేశాడు. ఇప్పుడు హోటలు ఊటీలో గది తీసుకుని ఉంటున్నాడు.

వ్యాపారం నిమిత్తం విశాఖపట్నం వచ్చినట్లు హోటలు రికార్డులో రాయడమే గాకుండా, కుతూహలంకొద్దీ అడిగిన వాళ్ళకు కూడా అమాటే చెప్పాడు.

ఊరి తాలూకు తీరు తెన్నులు, జనంయొక్క ప్రవర్తన,

ప్రవృత్తులు అధ్యయనం చెయ్యడంలో గడిపాడు యీ మూడు నెల్లు. అంతేగాదు! లక్షలు కురిపించే ఓ బ్లాక్ మెయిలింగ్ పథకం తయ్యారుచేసి ఉంచాడు.

అయితే, ఆ పథకం అమలు జరపడానికి తనకు కొంత సాయం కావాలి.

విశాఖపట్నం 'అండర్ వరల్డ్'లోని మనుషులతో పరిచయం చేసుకోవాలని తెగ ప్రయత్నించాడు. కాని సఫలుడు కాలేకపోతున్నాడు.

బస్సులోని జనం మొహాల్లోకి నిశితంగా చూడసాగాడు వీరేష్.

ఇరవై యేళ్ళనాటి ఆంధ్రదేశానికీ, ఇప్పటికీ, మనుషుల మనస్తత్వం విషయంలో పెద్ద తేడా ఉన్నట్టు అనిపించడం లేదు వీరేష్‌కు.

మంచిగా అవుపించడమే తమ జీవిత ధ్యేయమన్నట్టు, వాళ్ళ మొహాల్లో అమాయకత్వం, నిర్మలత్వం, బోళాతనం కొట్టవచ్చినట్టు అవుపిస్తున్నాయి.

వీరేష్ అలా జనాన్ని పరిశీలిస్తున్న సమయంలో ఓ జత కళ్ళు వచ్చి, అతనిమీద వాలాయి. వాటిని మరుక్షణం లోనే పట్టేసాడు వీరేష్.

వీరేష్ కళ్ళు ఆ వ్యక్తివైపు తిరగ్గానే, ఆ వ్యక్తి వేరే దిక్కుకు చూడసాగాడు.

ఆ వ్యక్తి తనవైపు ఎందుకలా చూశాడు? వీరేష్ మనస్సులో ప్రశ్న ఉదయించింది.

వీరేష్ అతి మామ్మూలుగా అవుపిస్తూ, ఆ వ్యక్తిని కనిపెట్టసాగాడు.

ఆ వ్యక్తికి మహా ఉంటే ఇరవై అయిదేళ్ళుంటాయి. చాలా సాధారణంగా ఉన్నాడు. కాని, తెలివితేటల్ని

సూచిస్తూ కళ్ళు చురుగ్గా కదులుతున్నాయి. గీతలచొక్కా, దుబ్బు జుట్టు, కోలమొహం, సిగరెట్లు అతిగా కాల్చడం వల్ల కాబోలు పెదవులు నల్లగా ఉన్నాయి.

బస్సాగింది ఓ స్టాపువద్ద. ఇద్దరు, ముగ్గురు ప్రయాణీకులు దిగారు.

ఆ వ్యక్తికి కాస్త దగ్గరగా జరిగాడు వీరేష్.

ఆ వ్యక్తికి కాస్త ముందు నిల్చున్న ఆసామి పాంటు జేబు బాగా ఎత్తుగా ఉంది.

వీరేష్ కనిపెడుతున్న వ్యక్తి చేతులు మెల్లగా, అతి సహజంగా, ఆ ఆసామి పాంటుజేబువద్దకు కదిలాయి.

పాకెట్టు ఎత్తుగా ఉన్న వ్యక్తికి ఏమాత్రం అనుమానం కలగకుండా, ఆ వ్యక్తి అతని జేబు ఖాళీచేసేసాడు.

అతి నేర్పుగా పర్సుని, ఇన్ షర్టు చేసిన చొక్కాలో పడేసుకున్నాడు.

తరువాతి స్టాపు రాగానే, హడావుడిగా బస్సుదిగి పోయాడు.

దిగుతున్న అతన్ని చూడగానే, చక్కని ఆలోచన వచ్చింది వీరేష్ మస్తిష్కంలోకి.

క్షణం ఆలస్యం చెయ్యకుండా వీరేష్ కూడా బస్సు దిగాడు.

ఆ వ్యక్తి తొందరగా అడుగులేసుకుంటూ, అర్జంటు పనిమీదున్న వాడిలా నడవసాగాడు.

వీరేష్ అతన్ని అనుసరించాడు.

నాలుగడుగులు వెయ్యగానే, వీరేష్, అతనితో సమానంగా నడవసాగాడు.

“మిస్టర్! నీ పేరేమిటి?” అడిగాడు వీరేష్ ఆ వ్యక్తిని. ఆ వ్యక్తి జవాబియ్యలేదు. తనను కాదన్నట్టుగా నడవ

సాగాడు తలవంచుకుని.

"నిన్నే మిస్టర్! నీ పేరేమిటి?" అన్నాడు మళ్ళా వీరేష్.

అప్పటికీ ఆ వ్యక్తి మాట్లాడలేదు.

"పోలీసుల్ని పిలిచి నువ్వు కొట్టేసిన పర్సు గురించి చెప్పమంటావా? లేక మాట్లాడతావా?"

"నా పేరు జగ్గారావు. అయినా నాతో మీకేం పని?" చప్పున అన్నాడు ఆ వ్యక్తి.

"ఉన్నపళంగా నేను చెప్పిన చోటుకు పద. నీతో కొన్ని సంగతులు మాట్లాడాలి. లేదా పోలీసులకి అప్పగిస్తాను" అన్నాడు వీరేష్, సీరియస్‌నెస్ అంతా తన మొహంలో కన్పరుస్తూ.

ఆ వ్యక్తి రోడ్డుకు రెండువైపులా చూసాడు ఒక్క క్షణం. కాళ్ళకు రెక్కలు మొలిచినట్టుగా ఒక్కసారిగా పరిగెత్తబోయాడు.

కాని, అప్పటికే, అతని ఆలోచనలు చదివేసి క్షుణ్ణంగా అర్థం చేసుకున్నట్టు, వీరేష్ ఒక్క ఎగురు ఎగిరి, అతని కాళ్ళ కడ్డంగా తన కుడికాలు విసిరాడు.

జగ్గారావు బోర్లబొక్కలా పడ్డాడు రోడ్డు మీద. చేతులు ఆనించి కాసుకోకుండా ఉండివుంటే, అతడి మూతి పగిలివుండేదే!

"మిస్టర్ జగ్గారావ్! మరీ నడి రోడ్డుమీద నాకు సాష్టాంగపడకు. నాకు అదోలాగుంది" అంటూ జగ్గారావు చొక్కా పుచ్చుకుని లేవదీసి "ఇప్పటికయినా, నాతో రావడానికి సిద్ధంగా వున్నావా, లేదా?" అన్నాడు వీరేష్.

తను వీరేష్ చేతిలో చిక్కుకున్నాడు. పారిపోవడానికి

అవకాశం లేదని గ్రహించినట్టున్నాడు. "సరే పదండి," అన్నాడు జగ్గారావు.

అతడి చొక్కా వదిలేసాడు వీరేష్. అయినా, అతడు తనతోపాటుగ వస్తున్నాడా లేదా అని ఓ కంట కనిపెడ్తూనే వున్నాడు.

జగ్గారావుని తీసుకుని, హోటల్ ఊటీలో తన గదికి బయలుదేరాడు వీరేష్.

3

"అలా ఆ కుర్చీలో కూచో జగ్గారావ్!" అన్నాడు వీరేష్ తను ఓ కుర్చీలో కూచుని, ఎదురుగా ఉన్న కుర్చీ జగ్గారావుకు చూపిస్తూ.

జగ్గారావు కూచోడానికి సందేహించాడు. నిలబడి వుండిపోయాడు.

"కూచో భయపడక! నిన్ను పోలీసులకు పట్టివ్వనులే. అలాగే నువ్వు కొట్టేసిన దాంట్లోంచి నాకేమీ వాటా వద్దులే" వీరేష్ అలా ధైర్యం చెప్పేసరికి, జగ్గారావు కూర్చున్నాడు కుర్చీలో.

ఇందాక అతడి మొహంలో అగపడిన ఆరాటం మాయమైంది ఇప్పుడు.

"నువ్వు రోజుకు ఏమాత్రం సంపాయిస్తావ్?"అడిగాడు వీరేష్, జగ్గారావును పరీక్షగా చూస్తూ.

వెంటనే మాట్లాడలేదు జగ్గారావు. ఆలోచిస్తున్నట్టు ఉండిపోయాడు.

"చెప్పు! నాతో మాట్లాడ్డంవల్ల నీకు లాభమేగాని నష్టంలేదు" స్నేహంగా అన్నాడు వీరేష్.

క్షణంసేపు వీరేష్ కళ్ళల్లో ఏదో వెతికి, తృప్తిపడ్డాక, జగ్గారావు చెప్పాడు.

"పదీ పాతిక. అదృష్టం ఎప్పుడూ ఒక్కలాగుండదు. దీంట్లో కొంత పోలీసుల మామ్మూళ్ళక్రింద పోతుంది."

"మామ్మూలు ఎంత?"

"రూపాయికి పావలా."

"ఎందుకివ్వాలి?"

"పట్టుకుంటే వదిలెయ్యడానికి."

"పట్టుకున్నాక వదిలెయ్యకపోతే?"

"అంతే! శిక్ష భరించడమే."

"అలాంటప్పుడు, ఇవ్వకుండా వుండడం మంచిదిగదా."

"మంచిదే కాని ఇక్కడి ఆనవాయితీ ఇది."

"ఆ సంగతలావుంచు. నీలాంటి వాళ్ళను కొంతమందిని నాకు పరిచయం చెయ్యి. అంతకన్నా ఎక్కువ ఆదాయం వచ్చేలా చేస్తాను."

"ఎందుకు. ఏం చేద్దామని?"

చిన్నగా నవ్వి, ఆ తరువాత అన్నాడు వీరేష్.

"అయిదూ, పదీ దొంగతనాలతో మన దరిద్రం తీరే దెప్పుడు? కొడితే ఏనుగు కుంభ స్థలమే కొట్టాలంటారు."

"అంటే...నువ్వూ ఓ దొంగవేనన్నమాట?" ఆశ్చర్యంగా కళ్ళు పెద్దవిచేసి, వీరేష్‌ను ఎగాదిగా చూసి అన్నాడు జగ్గారావు.

"దొంగనేకాను. బ్లాక్ మెయిలర్‌నుకూడా. అయితే శాస్త్ర ఘరానాపద్దు" అన్నాడు వీరేష్, తన పైమీద చెయ్యివేసి దర్జాగా సవరించుకుంటూ.

"అయితే, ఎక్కడనుంచి రాక?"

చెప్పాడు వీరేష్.

"అయితే, ఏమిటి నీ ప్లాను?"

"మనమో బంగారు బాతును పట్టాలి. దాని చేత గుడ్లు

పెట్టించాలి రోజూ."

"అంటే, ఓ లక్షాధికారిని మనం బ్లాక్ మెయిల్ చెయ్యబోతున్నాం. అవునా?"

"అవును."

"ఎవరావ్యక్తి?"

"ఆ వ్యక్తి యెవరో తెలిసి, పథకం తయారై వుంటే, నీలాంటి వాళ్ళ సాయంకావాలని ఎందుకంటాను."

"అంటే ముందు ఊర్లోవున్న బంగారు బాతుల లిస్టు, వారి పూర్తి వివరాలు కావాలన్నమాట."

"బావుంది. తెలుసుకున్నావు నాకేం అవుసరమో."

"అయితే, నీకు సాయంచేస్తున్నందుకు, మాకు లాభం యేమిటి?"

వీరేష్ వెంటనే బదులివ్వలేదు. ఆలోచిస్తూ వుండి పోయాడు.

జగ్గారావు అన్నాడు, రెండు నిముషాలు పోయాక.

"నాకు తెలిసిన వాళ్ళందర్నీ తీసుకొస్తాను. వాళ్ళు ఇదే ప్రశ్న వేస్తారు నిన్ను- ఇక్కడికి వచ్చాక. నాకు చెప్పకపోయినా, వాళ్ళకు చెప్పక తప్పదు. ఇంకో విషయం. వాళ్ళకు నీ ప్లానువల్ల ఏ ప్రమాదమూ లేదన్న గ్యారంటీ అవుపించాలి."

"అలాగే! వాళ్ళనుకూడా రానీ. మన వాటాల గురించి అందరితో ఒక్కసారే చెప్తాను."

"సరే!...అయితే వాళ్ళను ఎప్పుడు తీసుకుగమ్మంటావ్?...తిన్నగా ఇక్కడికే తీసుకొచ్చేదా?"

"చూడు జగ్గారావ్! నాకు కావాల్సింది మెరికల్లాంటి పదిమంది కుర్రాళ్ళు, చెప్పినపని చకచక చేసుకుపోయే వాళ్ళు కావాలి. పరిసితులు ఎదురుతిరిగితే, గాభరాపడ

కుండా, సమయస్ఫూర్తితో తప్పించుకువచ్చే రకంవాళ్ళు కావాలి. అంతేగాని, మన రహస్యాలు భయపడి బయట పెట్టేవాళ్ళుకాదు."

"అలాగే! అర్థమైంది. అయితే, ఎప్పుడు, ఎక్కడ వాళ్ళను సమావేశ పర్చమంటావ్?"

"ఇవాళ శుక్రవారం. వచ్చే శుక్రవారం జగదాంబలో "గైడ్" సినిమా ఆడుతుంది. ఇప్పటికే అది కనీసం పది సార్లయినా ఆడింది ఊళ్ళో. హాలులో జనం వుండరు. మనవాళ్ళందరికీ నాలుగు రూపాయల టిక్కెట్లు తీసుకుంటాను. హాల్లోకి తీసుకురా వాళ్ళందర్నీ."

"అలాగే" అంటూ జగ్గారావు వీరేష్‌వద్ద శెలవు తీసుకుని వెళ్ళిపోయాడు.

4

సాయంకాలం ఆరున్నరయింది. వీరేష్ జగదాంబ సినిమా హాలు వద్దకు చేరుకున్నాడు.

అంతకుముందే అక్కడ చేరుకొన్న జగ్గారావు, అతని స్నేహితబృందాన్ని చూసి చిరునవ్వు నవ్వాడు.

'అతడే మన బాస్' అన్నట్టుగా కనుబొమ ఎగరేసి అస్పష్టంగా గొణిగాడు ఏదో తనవారితో జగ్గారావు.

వీరేష్ తిన్నగా నాలుగు రూపాయల కౌంటరువద్దకు వెళ్ళాడు.

జేబులోంచి డబ్బు బైటికి తీస్తూ "ఎన్ని టిక్కెట్లు తెగాయండి ఇంతవరకూ?" అని అడిగాడు కౌంటరువద్ద వున్న వ్యక్తిని.

"ఇంకా ఒక్కటిగూడా తెగలేదండి" చెప్పాడా వ్యక్తి.

"వెరీగుడ్!" అని వెనక్కి తిరిగి "మొత్తం మనం ఎంత

మందిరా?" అన్నాడు జగ్గారావుతో.

"మీతో కలిపి పన్నెండు మంది మండి" చెప్పాడు జగ్గారావు.

నలభై యెనిమిది రూపాయలిచ్చి పన్నెండు టిక్కెట్లు తీసుకుని వీరేష్ ముందు నడవగా, అతన్ని అనుసరించారు జగ్గారావు, అతను తెచ్చిన బృందం.

హాల్లో లైట్లు ఆరిపోయాయి. ట్రెయిలర్ మొదలయింది.

ఒక సీట్లో కూచుంటూ "జగ్గారావ్! మీవాళ్ళను పరిచయం చెయ్" అన్నాడు వీరేష్.

"వీడు ముత్యాలు. పెద్ద జేబు దొంగ. ఒక్కసారంటే ఒక్కసారి పోలీసులకు చిక్కలేదు. వీడ్ని పరుగెత్తి పట్టుకోవడం కష్టం. లేడిపిల్లలా పరుగెత్తగలడు.

"వీడు సత్యం. ఇంటిదొంగతనాల్లో నేర్పరి. అనుకున్నాడంటే రిజర్వ్ బేంకులో దూరి డబ్బు దోచెయ్యగలడు. పోలీసులకు వీడిమీద గట్టి అనుమానాలున్నాయి గాని, నిరూపించలేక, చేసేదిలేక ఊరుకున్నారు.

"వీడు అప్పారావు. వీడి వృత్తికూడా దొంగతనమే. వీడికి కారు మెకానిజం కూడా తెలుసు. ఎంత కండిషనులో వున్న కారునైనా ఏదో చేసి పనిచెయ్యకుండా చెయ్యగలడు తాత్కాలికంగా. ఏంచెయ్యాలో తోచక, కారు యజమాని గాభరాపడుతుంటే, సాయం వెళ్ళి కారు బాగుచేసి, అతడ్నించి డబ్బులు గుంజగలడు.

"వీడు నూకరాజు. కొట్లాటల్లో దిట్ట. ఇటు తెలివి అటు జబ్బ పుష్టి వున్నవాడేమో, ఎలాంటి రౌడీ మూకమీద బడినా నెగ్గుకు రాగలడు. అయితే రక్తం కళ్ళ జూసేడంటే, బేజారెత్తి పోతాడు.

"వీడు చిట్టిబాబాయి. వీడూ చెయ్యి సాపున్న జేబు దొంగ.

"వీడు పాపారావు. రవ్వంత అనుమానం కలగనీకుండా, ఆడవాళ్ళ మెళ్ళో వున్న నగలు కాజెయ్యగలడు.

"వీడు సీతారాం. సైకిళ్ళు కొట్టేసి డబ్బులు గుంజుకోవడంలో మేటి.

"వీడు సింహాచలం. గోడల్లో ఆరబెట్టినవి, గదుల్లో దండాలమీద, చిలక్కొయ్యలమీద వేలాడుతున్న బట్టల్ని అతినేర్పుగా కొట్టెయ్యగలడు.

"వీడు వెంకట్రావు. దుకాణాల్లో సరుకులు ఎత్తుకు పోవడంలో గొప్ప చాకచక్యం గలవాడు.

"వీడు బుచ్చిబాబు. గొంతుక మార్చి మాట్లాడడంలో గొప్పవాడు. ఇళ్ళల్లో దొంగతనం చేస్తున్నప్పుడు చప్పుడై ఇళ్ళవాళ్ళు లేచి రాబోతే, పిల్లిలాగో, కుక్కలాగో అరిచి ప్రమాదంనించి తప్పించుకుంటాడు" అంటూ తనతో వచ్చినవాళ్ళందర్నీ పరిచయం చేశాడు జగ్గారావు.

"కూర్చోండి నావైపు తిరిగి" అని వీరేష్ అనగానే, అందరూ కూచున్నారు, అతను చెప్పినట్టుగా.

"మీరు నాతో చెప్పినవన్నీ స్వయంగా మీనోట వినాలని అనుకుంటున్నారు మా వాళ్ళు. చెప్పండి" అన్నాడు జగ్గారావు.

వీరేష్ ఆరంభించాడు.

"బ్లాక్ మెయిలింగ్‌లో వున్న గొప్పతనమేమంటే, దానివల్ల రక్తపాతం, ప్రాణనష్టం వగైరా పోలీసుల్ని మన మీదకు వుసికొల్పే ఇబ్బందులు రావు వెంటనే.

"పొదుగునిండా పాలున్న ఆవునే పిదికినట్టు, మనం డబ్బున్న వాడినే పడతాం. వాడి రహస్యాలను బయట పెడతామని, వాడి పరువుదీసి పారేస్తామని బెదిరిస్తాం.

"తనకున్న కొండంత సంపదలో కాస్తంత పోతేనేం

కానీ తప్పకుండా తే వాడి పేరు నాకు ఇవ్వద్దు. మీరు ఎన్నిక చేసిన పేర్లలో కొంతమందిని ఏరతాను. ఆ తరువాత వాళ్ళి ఎలా బ్లాక్ మెయిలింగ్ లో ఇరికించాలో పథకం వేద్దాం'' చెప్పాడు వీరేష్.

''అంటే, ఇదంతా వూర్లోని పెద్ద తలకాయలతో వ్యవహారమన్న మాట?'' అడిగాడు సీతారాం.

''అవును'' అన్నాడు వీరేష్.

''అయితే నాకిష్టంలేదు. నేను వెళ్ళిపోతాను'' లేచాడు సీతారాం.

''నేనూ నీతోటే'' అంటూ సింహాచలం కూడా లేచాడు.

''ఆగ్రా! మంచి డబ్బొచ్చే వ్యవహారం చెడగొట్టుకోక్రా'' సీతారాం, సింహాచలాన్ని ఆపడానికి ప్రయత్నించాడు జగ్గారావు.

''జగ్గారావ్! వాళ్ళను ఆపకు. ఇష్టంలేని వాళ్ళతో పని సవ్యంగా సాగదు'' అని వీరేష్ అనగానే, జగ్గారావు వాళ్ళను ఆపే ప్రయత్నం విరమించుకున్నాడు.

సీతారాం, సింహాచలం బయటకు వెళ్ళి పోయారు. మరి కాస్సేపయ్యాక, అప్పారావు, బుచ్చిబాబు కూడా వెళ్ళిపోయారు; తామూ పని చెయ్యలేమని చెప్పేస్తూ.

''మీలో ఇంకెవరైనా వెళ్ళిపోవాలని అనుకుంటున్నారా?...అయిదు నిముషాలు టైమిస్తున్నాను. ఓ నిర్ణయానికి రండి'' అని చెప్పి మవునం వహించాడు వీరేష్.

అందరూ తమతమ ఆలోచనల్లో మునిగిపోయారు. పది నిముషాలు గడిచినా, మిగిలిన వారిలో ఒక్కరూ వెళ్ళిపోవాలని లేవలేదు.

''అంటే, మీరందరూ నాతో కలసి పనిచెయ్యడానికి

అనుకుని మనం కోరింది పారేస్తాడు. అదే మనకు కావ ల్సింది.

"ఎవడో పేదవాడ్ని బాధ పెడుతున్నామేమో, వాడి వుసురు మనకు తగులుతుందేమో అన్న బెంగ అక్కరలేదు.

"దొంగ లెక్కలు రాసి, పన్నులు యెగ్గొట్టి, కూడ బెట్టిన నల్లధనం 'యెలా వచ్చిందో అలాగే పోయిందిలే' అని సరిబుచ్చుకుంటాడు.

"మనం బ్లాక్ మెయిల్ చేస్తున్న వ్యక్తి మనల్ని పోలీసులకు అప్పగిస్తాడేమోనన్న అనుమానం కలగవచ్చు. కాని, వాడి రహస్యం మనచేతిలో వున్నంతకాలం, మనం పట్టుబడి, మనవల్ల వాడి రహస్యం లోకానికి వెల్లడవు తుందని భయం."

వీరేష్ ఆగాడు ఒక్కక్షణం, ఊపిరి తీసుకోవడానికి.

"అంతవరకూ బాగానే వుంది. కాని, మనం బ్లాక్ మెయిల్ చేస్తున్న వ్యక్తులకు కోపం వచ్చి, మనల్ని అంతం చెయ్యడానికి వాళ్ళు కిరాయిమనుషుల్ని మనమీద వుసిగొల్పితేనో?" అన్నాడు చిట్టబ్బాయి. అతడికి వంత పలికారు, ముత్యాలు, అప్పారావు.

"మనం అలాంటి ప్రమాదం లేని వ్యక్తినే ఎన్ను కొందాం. రౌడీ గేంగునో, ఖూనీకోర్ల ముఠానో పోషిస్తూ తనవెంట త్రిప్పుకుని తిరిగే వాళ్ళ వూసుకుపోము" చెప్పాడు వీరేష్.

"అయితే మీ ప్లానేమిటో చెప్పండి. ఆ తరువాత మిగతా విషయాలు మాట్లాడుకుందాం" అన్నాడు నూక రాజు.

"ముందుగా మీరందరూ వెళ్ళి ఊర్లోని ధనవంతుల గురించి భోగట్టా సేకరించి తీసుకురండి. ఏఏ లక్షల ఆస్తికి

సిద్ధంగా వున్నారన్న మాట" అన్నాడు వీరేష్.

"అవును! సిద్ధంగా వున్నాం" అన్నారు మిగిలిన ఏడుగురూ.

"మన పథకం పూర్తయే వరకూ, ఎవరూ బయటకు దాటెయ్య గూడదు."

వీరేష్ మాటలకు తమ అంగీకారం తెలుపుతూ అందరూ తలలూపారు.

"అయితే నాకో గ్యారంటీ కావాలి."

"ఏమిటది?" అడిగాడు జగ్గారావు.

"ఇదిగో టేప్ రికార్డరు. 'వీరేష్ చెప్పిన పథకంలో నా అంతట నేను ఇష్టపడి చేరాను గాని బలవంతం లేదు' అని మీరందరూ మూడుసార్లు అంటే రికార్డుచేసి వుంచుకుంటాను" అన్నాడు వీరేష్.

కాసేపు ఏం మాట్లాడాలో యెవ్వరికీ తోచలేదు. ఆలోచిస్తూ వుండిపోయారు.

టేప్ రికార్డరులూ వగైరా యేమిటో తెలియని నాటు రకం జేబుదొంగలు వీళ్ళంతా. తనను అంటిపెట్టుకుని వాళ్ళను వుంచుకోవాలంటే, వాళ్ళ మనస్సుల్లో యేదో భయం పెట్టాలి.

వీరేష్ జాగ్రత్తగా ఆలోచించి చేసిన ట్రిక్కు అది.

"ఒరేయ్! ఎందుకురా సందేహం? అతగాడి పేరు గూడా వుందిగదరా అందులో. రేపొద్దున్న ఆ టేపు పోలీసులకిస్తే అతనికి కూడా ప్రమాదమే" అన్నాడు సత్యం.

దాంతో, వీరేష్ చెప్పినట్టుగా రికార్డింగుకు అంగీకరించారు అందరూ.

వారందరి వద్దనుంచి టేపురికార్డింగు తీసుకున్నాడు

వీరేష్ మొదట చెప్పినట్టుగా.

"మీరు అడగకపోయినా, నా అంతట నేను చెప్తున్నాను వినండి. ప్లాను వేసినందుకు నాకు సగం, మిగతా సగం మీకు. మొత్తంలో సగం తీసుకొన్నందుకు, ప్లాను నిర్వహించడానికి అయ్యే ఖర్చులన్నీ నావే. న్యాయంగానే వుందా?" అన్నాడు వీరేష్.

అందరూ తలలూపారు అవునన్నట్టుగా.

"మనం విడిపోయే ముందు ఒక్క విషయం చెప్తున్నాను. జాగ్రత్తగా వినండి. ధనవంతుల గురించి సమాచారం యెంత వేగిరం సేకరించి తెస్తే అంత మంచిది. అంతేకాదు. సేకరించిన భోగట్టా చాలా కరెక్టుగా నాకు ఎప్పటికప్పుడు హోటల్ ఊటీలో నా గదికి తెచ్చి అందించాలి" అంటూ లేచాడు వీరేష్.

అతని వెంటే అందరూ లేచి బయటకు కదిలారు.

5

హోటల్లో టిఫిను తిని బయటకు వస్తుంటే, ఆమె కనిపించింది, రోడ్డుమీద పోతూ.

ఈ మధ్య ఆమెను తరచుగా చూస్తున్నాడు వీరేష్.

అతడిలో వాంఛ బుసకొట్టింది. ఆమెతో ఎలాగయినా పరిచయం యేర్పరచుకుని, ఆమెను పొందితీరాలన్న కాంక్ష దృఢమైంది.

వీరేష్ ఆమెను అనుసరించాడు.

ఆమె నల్లగా ఉన్నా, బలిష్టమయిన అవయవాలతో అతని మగతనాన్ని రెచ్చగొడ్తోంది.

కలకత్తాలో ఉండగా వీరేష్ చాలామంది అమ్మాయిల్ని అనుభవించాడు.

అయితే, ఆమెలా అతన్ని నిలువునా కరిగించి పారేసిన

స్త్రీ ఒక్కరూ లేరు.

ఆమె మెయిన్ రోడ్డు దాటి, పూర్తి మార్కెట్టులో ప్రవేశించింది. ఆమె వెనకాలే వీరేష్‌కూడా మార్కెట్టులోకి వెళ్ళాడు.

మార్కెట్టు జనంతో కిటకిటలాడుతోంది.

ఆమె ఒకచోట బంగాళాదుంపలు, ఇంకోచోట ఉల్లిపాయలు, ఇంకోచోట మిరపకాయలు కొని చేతిలోని సంచీ నింపుకుంది.

తనుకూడా సరుకు కొనపోయినవాడిలా, ఆమె వెళ్ళిన ప్రతి దుకాణంవద్దకు వీరేష్ వెళ్ళాడు.

ఆమె అతన్ని రెండుసార్లు పరీక్షగా చూసింది, వరుసగా తను వెళ్ళిన రెండు దుకాణాలవద్ద, అతడుకూడా కనిపించేసరికి.

మూడో దుకాణంవద్ద అతడు కనిపించేసరికి, ఆమె అర్థవంతంగా నవ్వింది, వాలుచూపులు విసిర.

ఆమె దృష్టిని ఎలాగయితేనేం చివరకు ఆకర్షించి నందుకు, పొంగిపోయాడు వీరేష్.

ఆమె వెనకాలే వెళ్ళసాగాడు.

ఆమె పళ్ళ దుకాణాలవైపు నడిచింది. పళ్ళ దుకాణాల మధ్య మనుషులు పోవడానికి దారి బాగా ఇరుగ్గా ఉంది. పైగా జనం విపరీతంగా వున్నారు.

అడుగుదీసి అడుగువెయ్యడం బహుకష్టంగా వుంది. ఒక్కోచోట అయిదునిముషాలు ఆగితేగాని, ముందుకు పోవడానికి వీలు చిక్కడంలేదు.

ఆమె అరటిపళ్ళ దుకాణంవద్ద ఆగి బేరమాడుతోంది.

వంగి నిలుచున్న ఆమె మెళ్ళోని బంగారు గొలుసు అతని కళ్ళల్లో తళుక్కుమంది.

అతడి మనస్సులో చక్కని ఆలోచన మెరిసింది, మెరుపులా.

అవును! తను ఆమె మెళ్ళోని గొలుసు కొట్టేస్తాడు. ఆమె కనుక్కోలేదు. ఆమె ఇంతవరకూ తనూ వెళ్తాడు. 'మీ మెళ్ళో గొలుసుండాలి. యేదండీ?' అని అడుగుతాడు. ఆమె మెడ తడుముకుని, గొలుసు కనబడకపోయేసరికి గగ్గోలు పెడుతుంది. రెండు నిముషాలు ఆమెను యేడవనిచ్చి, ఆమె గొలుసు ఆమెకు ఇచ్చేసి, ఆమెను ఆశ్చర్యానందాల్లో ముంచెత్తుతాడు.

ఆమె హృదయంలో ఓచోటు చేసుకోవడానికి యీ మాత్రం చాలు!

ఆ మీదట అతి నేర్పుగా, తనే అల్లుకుపోతాడు, ఆమె జీవితంలో.

ఆమె అరటిపళ్ళు కొనేసి బయలుదేరింది. వీరేష్ కూడా బయలుదేరాడు ఆమె వెంట.

ఆమె బత్తాయిపళ్ళ దుకాణంవద్ద నిల్చుని కొంటుంటే, తన ఆలోచన అమలు జరపడానికో అవకాశం వచ్చింది వీరేష్‌కు. వినియోగించుకున్నాడు.

ఆమె మెళ్ళోని గొలుసు ఊడివచ్చింది, వీరేష్ పాకెట్‌లోకి.

తృప్తిగా ఊపిరిపీల్చి, ఎప్పటిలా ఆమెను వెంబడించసాగాడు.

ఆమె యాపిల్ పళ్ళ దుకాణంవద్ద ఆగింది.

పళ్ళు కొని హఠాత్తుగా ఆమె వెనక్కు తిరిగింది. వెనుకనే నిలుచున్న వీరేష్‌కి ఆమె ఎదురుగా వచ్చి గుద్దుకుంది.

మెత్తని ఆమె రొమ్ములు అతడి గుండెల్ని ఢీకొని,

అతడ్ని ఏవో లోకాల్లోకి మోసుకెళ్ళాయి. పరవశంగా కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

ఆమె మార్కెట్టులోంచి బయటకు నడిచింది. అతడు కూడా ఆమె వెంట నడిచాడు.

ఆమె సిటీ బస్సు యెక్కింది, తొందరగా పోయి ఆలస్యం చెయ్యకుండా, వీరేష్ కూడా బస్సు యెక్కాడు.

దొండపర్తి బస్టాపులో దిగిందామె. ఆమెతో పాటుగ అతను కూడా దిగాడు.

చేతిలో కూరల సంచీ వూపుకుంటూ నడుస్తోందామె రోడ్డుమీద.

ఆమెకు రెండడుగుల దూరంలో వీరేష్ నడుస్తున్నాడు.

ఆమె మొహంలో ఎక్కడలేని కంగారు. తను వెంటాడడం వల్లనే ఆమె గాభరాపడుతోందని అతడు గ్రహించాడు.

"మీ పేరు?" అడిగాడు వీరేష్, ఆమె ప్రక్కన నడుస్తూ.

"నా పేరా? షీలా" చెప్పిందామె.

"ఎక్కడుంటున్నారు? మీ వారేం చేస్తున్నారు?"

"ఇక్కడే న్యూ కోలనీలో. నాకింకా పెళ్ళికాలేదు."

హుషారుగా యీల వేసి "జాబ్ చేస్తున్నారా?" అడిగాడు వీరేష్.

"అబ్బే! ఆ... ఆ... గవర్నమెంటు ఉద్యోగం చేస్తున్నాను" చెప్పింది షీలా.

"ఇప్పుడిలా టీకి మీ ఇంటికి నన్నెందుకు ఆహ్వానించ గూడదు? మీకో సంతోషవార్త చెబుతాను" అన్నాడు వీరేష్ చిలిపిగా నవ్వుతూ.

"ఏమిటది?" అడిగిందామె కంగారుగా.

"ముందు ఆహ్వానించండి. తర్వాత చెప్తాను" మురిపెం చూపాడు అతడు.

"అయితే రండి" అందామె.

"ఓ కే! థేంక్యూ!" హుషారుగా అడుగులేస్తూ అన్నాడు.

"మీతో పాటుగ ఎవరుంటున్నారు?" అడిగాడు వీరేష్ త్రోవల్లో.

"ఏక్ నిరంజన్. ఎవరూ లేరు నాతో" చెప్పిందామె.

ఆమె ఇల్లు వచ్చింది. బయటనుంచి పాడుబడ్డ ఇల్లులా అవుపించినా, లోపల ముఖ్యంగా షీలా ఉంటున్న భాగం చాలా బావుంది.

ఫోం బెడ్ ఉన్న డబుల్ కాట్, సోఫా సెట్టు, ట్రాన్సిస్టర్, స్టీరియో యేర్పాటుగల రికార్డు ప్లేయరు మొదలయిన ఖరీదయిన సామాన్లతో నిండివుంది ఆమె గది.

వీరేష్ను సోఫాలో కూచో బెట్టి, అయిదు నిముషాల్లో టీ తయారుచేసి తెచ్చిచ్చింది.

"ఇప్పుడు చెప్పండి. ఆ శుభవార్త ఏమిటో" అందామె అతని కెదురుగా కూర్చుని.

"మీ మెడలో ఓ గొలుసుండాలి యేమైంది?"

వీరేష్ నోట్లోంచి ఆ మాటరాగానే మెడ తడుముకుని "అరే! యేమైంది?" అంటూ క్షణం కంగారుపడి, అతని వైపు తమాషాగా చూసి "మీరు తీసారులెండి. ఇచ్చెయ్యండి" అందామె నవ్వుతూ.

"నేను అడిగాను కాబట్టి, నేను తీసినట్టు గెస్ చేసారు. బావుంది. కాని అంత అజాగ్రత్తగా వుండకూడదు బజార్లో పోతున్నప్పుడు" అంటూ జేబులోంచి గొలుసుతీసి "మీరే మనుకోకపోతే, నా చేతులతో మీ మెడను అలంకరించనివ్వండి" అని చెప్పి, ఆమె అతనికి చేరువగా వచ్చి

నిలుచోగానే, ఆమె మెడలో గొలుసు తగిలించాడు.

"థేంక్స్" అందామె పదేపదే.

అతని చేతులు అప్రయత్నంగా ఆమెను చుట్టేసి, ఆమెను తనవైపుకు త్రిప్పుకుని గాఢంగా అతని గుండెలకు అదుముకున్నాయి.

"మరి మీ కో బహుమతి ఇవ్వనీయండి నన్ను" అందామె అతని చేతుల్ని సున్నితంగా తన వంటిమీంచి తీసేస్తూ.

"ఏంటది?" అడిగాడు వీరేష్.

"ఇదిగో!" అంటూ ఆమె తన హేండ్ బేగ్ తెరిచి, అందులోంచి ఓ వస్తువుతీసి అతని చేతిలో పెట్టింది.

ఆ వస్తువు చూడగానే తుళ్ళిపడ్డాడు వీరేష్.

అది అతని పర్సు!!!

ఆమెను వెంబడించడం, ఆమె గొలుసు కొట్టెయ్యడం వ్యవహారంలో మునిగిపోయి, తనవద్దనుంచి ఏంపోయిందో గ్రహించుకోలేక పోయేడు.

క్షణంసేపు ఆమెవైపు బిత్తరచూపులు చూసి, ఆ మీదట విరగబడి నవ్వాడు ఆమెతో కలిసి.

"ఇప్పుడు తెలిసిందా నేనేం వుద్యోగం చేస్తున్నానో?" అందామె రెండు నిముషాలు పోయాక.

"అంటే దొంగతనమా?" రెట్టించిన ఆశ్చర్యంతో అన్నాడు వీరేష్.

"అదొక్కటే గాదు. నేనుచేసే పన్లు చాలా ఉన్నాయి. నల్లమందు, గంజాయి వగైరా మత్తుమందులు రవాణా చెయ్యడం, అక్రమంగా గర్భవతులైన అమ్మాయిలకు కడుపులు తీయించడానికి కమిషన్ పదలిమీద డాక్టర్లను యేర్పాటు చెయ్యడం" తన గురించి చెప్పిందామె.

"ఆఁ" అంటూ నోరు తెరుచుకుని ఉండిపోయాడు వీరేష్ కాసేపు.

తేరుకుని "నాకన్నా ఒక ఆకు మీరు యెక్కువే చదివారు. మిమ్మల్ని కలుసుకోవడం చాలా సంతోషంగా వుంది నాకు" అన్నాడు వీరేష్.

ఆ తరువాత, తనగురించి కూడా ఆమెకు చెప్పేడు. అయితే, తను ప్రస్తుతం అమలులో పెట్టబోతున్న పథకం గురించి మాత్రం చెప్పలేదు.

"ఆహా! మీరు కూడా నా లైన్‌లోని వారే" అంటూ ఆమెకూడా తన సంతోషం వ్యక్తపరిచింది.

తరువాత ఆమెను కలుసుకునే అవకాశం ఇమ్మని చెప్పి, ఆమె అంగీకారం తెలపగానే, ఆమెవద్ద శెలవు తీసుకుని, తన రూంకు బయలుదేరాడు వీరేష్.

6

వీరేష్ ఆలోచనలనిండా ఇప్పుడు షీలాయే! ఆమెను ఒక్కసారి పొందితే చాలు అని మొదట అనుకున్నవాడల్లా ఇప్పుడు ఆమెను శాశ్వతంగా తన దాన్నిగా చేసుకోవాలన్న ఆశతో ఉన్నాడు.

ఆమెతో పరిచయం బాగా పెరిగాక, ఆమెతోటి పెళ్ళి విషయం కదిపాడు ఓ రోజు.

అతని మాటలు వింటూనే విరగబడి నవ్వసాగింది ఆమె.

"ఎందుకా నవ్వు? నేను సీరియస్‌గా అడుగుతుంటే" అన్నాడు, తనలో సన్నగా తలెత్తుతున్న కోపాన్ని తమాయించుకో ప్రయత్నిస్తూ.

వీరేష్ కోపం ఆమె అర్థం చేసుకొంది. అయినా ఆమె నవ్వాపుకో లేదు.

డొక్కల్లో నొప్పి వచ్చేంతవరకూ నవ్వి "కోపం వద్దు వీరేష్!...నువ్వు నన్ను పెళ్ళాడతానంటే నవ్వొచ్చింది" అంది.

"యేం నువ్వు ఆడదానివి కావా? నీలో కోరికలు లేవా?" తీవ్రంగా అన్నాడు వీరేష్.

"నేనెలాంటిదాన్నో తెలిసికూడా అడిగావంటే నాకు నవ్వొచ్చింది" అంది షీలా నవ్వుతూనే.

"నిజానికి నిన్ను అందుకే పెళ్ళాడ దలచుకున్నాను. మన వృత్తులు ఒకటి, మన వ్యూహాలు, ఉద్దేశాలు ఒకటి. అయినా, మనల్ని పైవాళ్ళెలా చేసుకుంటారు...మనం యీ వృత్తుల్లో ఉండబట్టే, మనం ఒకరికోసం ఒకరం అన్నట్టు, మిగిలిపోయాం."

"ఆల్ రైట్! బావుంది...కాని మనకు పుట్టిన పిల్లలు దొంగలు కావడం నాకిష్టం లేదు. ఏమాత్రం వెనకేసావు ఇంతవరకూ?" అడిగింది షీలా సీరియస్ గా.

ఆ ప్రశ్న విని వీరేష్ గతుక్కుమన్నాడు. ఇన్నాళ్ళు తను సంపాయించిందంతా తన విలాసాలకే, తన సరదాలు తీర్చుకోవడానికే ఖర్చు పెట్టేశాడు. కొంత వెనకెయ్యాలన్న ఊహే రాలేదు యిన్నడూ.

అయినా, తనకేం తక్కువని? లక్షలు సంపాయించే పథకం వేసి వుంచాడు.

తన పథకం గురించి ఆమెకు చెప్పాలా వద్దా అని కాసేపు తటపటాయించాడు.

"చూడు షీలా! ఇంతవరకూ నీనుంచి ఓ విషయం రహస్యంగా వుంచాను" అన్నాడు వీరేష్.

"ఏమిటదని?" అడిగింది షీలా.

"లక్షలు కురిపించే ఓ బ్లాక్ మెయిలింగ్ పథకం వేసి

వుంచాను. వచ్చే డబ్బుతో మనం హాయిగా వుండవచ్చు."

"చూడు వీరేష్! అరచేతిలో స్వర్గం చూపించినట్టు మాట్లాడే మనుషులంటే నాకు అసహ్యం. పథకం వేసావు. జరగొద్దూ!...మనం యెలాగూ పెళ్ళి చేసుకోబోతున్నాం కాబట్టి, ఆ పథకం గురించి నాకు చెబితే నీకేమన్నా అభ్యంతరమా?"

"అబ్బే! నాకేం అభ్యంతరం లేదు...నిజానికి అందులో నీ సలహా తీసుకోవాలనుకుంటున్నాను."

"అయితే చెప్పు."

"మామ్మూలు రకం దొంగల్ని ఏడుగుర్ని కూడగట్టాను. ఊర్లోని ధనవంతుల గురించి సమాచారం సేకరించి ఇమ్మన్నాను. నేను చెప్పినట్టే, ఏభై లక్షలకు పైన ఆస్తిగల ధనవంతుల గురించి సమాచారం అందచేసారు. అయితే, అందులో నా బ్లాక్ మెయిలింగ్ పథకంలో ఎవర్ని ఇరికించాలో నిర్ణయించుకోలేదు."

"ఎవరెవరి గురించి యేం భోగట్టా అందిందో చెప్పు వింటాను."

వీరేష్ చెప్పసాగాడు. షీలా దీక్షగా వినసాగింది.

"నేషనల్ ఇంపోర్ట్స్ అండ్ ఎక్స్‌పోర్ట్స్ యజమాని రంగారావుకు కనీసం రెండుకోట్ల ఆస్తికి తక్కువవుండదు. ఇహ, బ్యాంకుల్లో ఎంతడబ్బు మూలుగుతోందో, అదిగాక నల్లధనం ఇంకెంత వుందో ఆయనకూడా తెలీదేమో!

"ఆయన తన తండ్రిగారి పేరిట ప్రతీ కాలేజీలోనూ, స్కూల్లోనూ లెక్కలేనన్ని స్కాలర్‌షిప్పులు ఇస్తున్నాడు.

"ప్రతీయేటా, తన పుట్టిన రోజున, బీదబిక్కికి అన్నదానం, వస్త్రదానం చేయడమే గాకుండా, పది రూపా

యలు కూడా కానుకగా ఇస్తాడు.

"అయితే, ఆయనలో బలహీనత వుంది. ఓ పదిమంది అమ్మాయిలు ఒంటిమీద గుడ్డలు లేకుండా, మోకాళ్ళ మీద పాకుకుంటూ వెళుతుంటే చూసి ఆనందిస్తాడు.

"అలాంటి పార్టీకి వెళ్ళివచ్చిన ఓ అమ్మాయి ద్వారా మా వాళ్ళు ఫోగట్రా సంపాయించారు.

"ఒక్కటంటే ఒక్క ఫోటో, ఆ అమ్మాయిలతో వుంటుండగా ఆయనది దొరికితే, అతడ్నో బంగారుచెట్టు లాగు ఎప్పుడు కావలిస్తే అప్పుడు డబ్బుకోసం దులుపుకో వచ్చు."

"అతడిమీద ఆశ వదులుకో. అతడు ముందీవ్యాపారం లోకి వచ్చేముందు, తన పోటీదార్లని ఇద్దరు ముగ్గుర్ని అయిపు లేకుండా చంపించి పారేయించాడట. ఇప్పుడు కూడా అతను అంతే చెయ్యవచ్చు, అతన్ని మనం బ్లాక్ మెయిల్ చేసామంటే" వ్యాఖ్యానించింది షీలా.

ఇంకో లక్షాధికారి గురించి చెప్పాడు [illegible]రేష్.

"నీరజ ఫిల్మ్ డిస్ట్రిబ్యూషన్ కంపెనీ అధికారి సర్వేశ్వర్రావుకు పదికోట్లకు తగ్గకుండా ఆస్తి వుంటుందని అంచనా. అయితే, అతడో రౌడీ మూకను పోషిస్తున్నాడు. వాడితో వ్యవహారం చాలా ప్రమాదం. వాడ్ని నేనే డ్రాప్ చేసేసాను. ఇహ, డాక్టరు మధుమూర్తి. ఏభైకి పైన ఎనభై లక్షలకు లోపున ఆస్తి వుంది. మగతనం లేనివాడట. ఆయనే ఎవరెవరినో కుర్రాళ్ళను తెచ్చి భార్యకు పరిచయం చేస్తాడట. అయితే, అలాంటివాడ్ని బెదిరిస్తే, పైసా రాలుస్తాడా అన్నదే నా సందేహం."

"అవును! లాభంలేదు. అలాంటివాళ్ళు ఇంకెవరున్నా వాళ్ళ పేర్లు వదిలెయ్."

"వీళ్ళందరికన్నా రాణీ కుముదినీదేవి గొప్ప ధనవంతురాలు. ఆమె ఆస్తి ఇరవైకోట్లకు తగ్గదని అంచనా. అయితే..." ఆగిపోయాడు పిరేష్.

"అయితే...యేమిటో చెప్పు" ఆత్రుతగా అడిగింది షీలా.

"ఆమె ప్రవర్తనలో ఒక్క లోపం లేదు."

"అదెలా సాధ్యం? ఆమె భర్త వున్నాడా?"

"లేడు. అయితేనేం...అతడు శ్రీరాముడు. ఈవిడ సీతాదేవిలాగ ఇంకో పురుషుడివైపు ఆకర్షింపబడలేదు, అతడు చనిపోయి పదేళ్ళు కావస్తున్నా."

"నిజం?"

"నిజంగానే. పార్టీల్లో వెన్ ముట్టదట. అవతలివాడు ఎంత అందగాడైనా, ఎంత డబ్బున్నవాడైనా, ఎంత తెలివైనవాడైనా, వాడ్ని ఆమడ దూరంలో వుంచుతుందట."

"బహుశా అదంతా బైటకు షో యేమో?...ఇంటి పనివాళ్ళు...డబ్బు ఆశ చూపితే, ఆమె బలహీనతలు, రహస్యాలు చెప్పకపోరు. మీవాళ్ళు ఆమె గురించి సరిగ్గా దర్యాప్తు చెయ్యలేదని నా అనుమానం."

"అలాంటి పొరపాటుకు తావులేదు. అసలు ఆవిడ గురించి విషయసేకరణ జరపడంలోనే మూడునెల్లు ఖర్చు చేసారు మా వాళ్ళు. ఆవిడ గురించి సమగ్రంగా తెలుసుకోవాలని, మా వాళ్ళు ఎంతోమందిని ఇంటర్వ్యూ చేసారు. ఆవిడ ఎంతో భక్తురాలట...భక్తి తప్ప ఆమెకు ఇంకో వ్యాసంగం లేదుట. ఆవిడకు ఇద్దరే పిల్లలు. మద్రాసులో ఓ బోర్డింగు స్కూల్లో చదువుకుంటున్నారు."

"పోనీ యీమెకేమైనా క్రిమినల్ రికార్డు వుందా?"

''లేదు. అవతలివాళ్లు బాధ పడుతుంటే చూసి భరించ లేనంత సున్నితమైన మన స్తత్వం ఆమెది.''

''ఈ కేసు వదిలెయ్యకు. జాగ్రత్తగా మళ్ళా మళ్ళా మీ వాళ్ళను పంపి ఆమెగురించి భోగట్టా సేకరించమను. ఇలాంటి వాళ్ళల్లో చిన్నదంటే చిన్న లోపం వుంటే అంతే చాలు. అది పట్టుకుని వాళ్ళను ఊయించి డబ్బు గుంజవచ్చు.''

''నువ్వు చెప్పింది బాగానే వుంది. తీరా అంతా అయినాక, ఆమెలో ఏ బలహీనత లేదని తేలిపోతే, ఏం చేద్దాం?''

''అప్పుడు కావలిస్తే, ఇంకేదో పథకం ఆలోచిద్దాం. ముందు మాత్రం కుముదినీదేవి గురించి మీ వాళ్ళను మళ్లా దర్యాప్తు చెయ్యమను.''

''అలాగే!''

రాణీ కుముదినీదేవిని బ్లాక్ మెయిలింగ్ లో ఇరికించ డానికి నిశ్చయించుకున్నారు కిరీష్, షీలా.

7

''నమస్కారం పంతులుగోరూ!''

పంతులు బజారుకు బయలుదేరిన వాడల్లా ఆగిపోయాడు. ఎదురుగా ఎనమండుగురు కూలీలు అవుపించారు.

''ఏమ్రా ఏమిటి సంగతి?'' అడిగాడు వారిని.

''సున్నాలు కొట్టే వాళ్లమండి'' చెప్పాడు వాళ్ళల్లో ఒకాయన ముందుకు వచ్చి.

పంతులు ఆ పనిమీదే బజారుకు బయలుదేరాడు. రాణీ కుముదినీదేవిగారి భవంతికి సున్నాలు వేయించాల్సి వచ్చి నప్పుడల్లా, తనకు తెలిసిన కూలీల జట్టును తెస్తుంటాడు బజారునుంచి. వాళ్ళయితే, సున్నాలు కొట్టేపని అతి తొందరగా పూర్తి చేస్తారు. తనకు కమిషన్ కూడా

మిగులుతుంది. ఏ మొత్తానికి సంతకం చెయ్యమన్నా చేస్తారు వాళ్ళు.

అందుకే, "మీరు లాభం లేదర్రా. రాణీగారి భవంతి అంటే అంతా స్పెషల్‌గా ఉండాలి. డబ్బు పోయినా, ఆమెకు పని శ్రేష్ఠంగా జరిగిపోవాలి. లోపం యేమన్నా వచ్చిందంటే నా ఉద్యోగం ఖాళీ" అన్నాడు పంతులు, ముందుకు కదులుతూ.

"ఆగండి మారాజా! మాంవు సెప్పింది కూడా ఇను కోండి. యీసారి మమ్మల్ని పనిలో యెట్టుకోండి. పని సూసాక డబ్బులియ్యండి" చెప్పాడు ఆ జట్టునాయకుడు.

పంతులు ఓ క్షణం ఆలోచించాడు.

"ఒరే! అదేం లాభంలేదురా! ముందు ఓ మాట అను కోకపోతే, తరువాత ఇబ్బందులొస్తాయి. చెప్పండి. మీరు ఎంతధరలో వున్నారు?"

"మారాజా! మీకు తెలేదటి. రోజుకు ఎనిమిది రూపాయలు. నాను మేస్త్రీని. నాకు పది రూపాయలు."

"ఒరేయ్! నేనోమాట అంటాను. వింటారా?"

తలూపాడు ఆ వ్యక్తి.

"మేస్త్రీకి ఎనిమిది. మిగతావాళ్ళకు మనిషికి ఆరు. సంతకం మాత్రం పదికి, ఎనిమిదికి పెట్టాలి. ఇష్టమైతే ఇలాగే రండి. లేదా మీ తోవ మీది."

"చచ్చిపోతాం మారాజా. కనికరించండి దొరా!"

"ఒరేయ్! అలాగయితేనే రండి" అన్నాడు కరా ఖండిగా పంతులు.

"సరే దొరా! పదండి" అని చెప్పి "పదండిరా!" అని తనవాళ్ళని ఆజ్ఞాపించాడు.

పంతులు వెంట కూలీలు బయలుదేరారు.

"పని మాత్రం వారం రోజుల్లో అయిపోవాలి. అలాగని దిగదుడుపు పని చెయ్యకూడదు. ఇకముందు కూడా మిమ్మల్నే పనిలోకి రప్పించుకోనేలా చెయ్యాలి పని" అంటూ పంతులు వాళ్ళను త్రోవలో ఇంకోసారి హెచ్చరించాడు.

సున్నాలుకొట్టే వాళ్ళ వేషంలో రాణీ కుముదినీదేవి భవంతిలో ప్రవేశించిన వారు బ్లాక్ మెయిలర్ వీరేష్, అతని ముఠా.

రాణీ కుముదినీదేవి ఇంటి పనివాళ్ళను, ఆమె వ్యాపార వ్యవహారాలతో సంబంధమున్న అనేక మందిని, పరోక్షంగాను, ప్రత్యక్షంగాను ప్రశ్నించి, రాణీ కుముదినీదేవి బలహీనతల్ని, ఆమె జీవితంలోని రహస్యాల్ని వెలికి దీయడానికి శతసహస్రాలుగా ప్రయత్నించాడు వీరేష్.

కాని లాభం లేకపోయింది. నలుగురినుంచీ దాచుకోవాల్సిన రహస్యాలు ఆమె జీవితంలో యేమీ లేవు.

ఇహ, ఆమె పడకటింటి రహస్యాలు కూడా లేవు అని, తేల్చుకోవడమే మిగిలి వుంది.

ఆమె బెడ్ రూంలో టేప్ రికార్డరు అమర్చి, ఆ విషయం తేల్చుకుందుకే, ఆమె ఇంట్లో సున్నాలు కొట్టేవాళ్ళ వేషంలో ప్రవేశించారు, వీరేష్, అతని ముఠా.

ప్రతీ సంవత్సరంలాగే, తను ఉండే భవంతికి వెల్లవేయించడానికి, పంతులుకు ఆర్డరు ఇచ్చినట్టు, ఆ రోజే సున్నాలు కొట్టేవాళ్ళను తెచ్చి పంతులు పని ప్రారంభించనున్నట్టు, భవంతిలోని ఓ పనివాడి ద్వారా సమాచారం సేకరించాడు వీరేష్ ముఠాలో ఓ వ్యక్తి.

రాణీ కుముదినీదేవి ఇంట్లో ప్రవేశించడానికి ఆ అవకాశాన్ని చక్కగా వినియోగించుకున్నాడు వీరేష్,

8

తన అనుచరులందరూ సున్నాలు వెయ్యడంలో నిమగ్నులై యున్నారు. కాని, వీరేష్ మాత్రం, రాణీ కుముదినీదేవి పడకగదిలో ప్రవేశించి, టేప్ రికార్డరు ఎలా అమర్చి రావాలా అని తీవ్రంగా ఆలోచిస్తున్నాడు.

సున్నాలు వెయ్యడం ముందర గదులలో ఆరంభమైంది.

ఇంటినిండా పనివాళ్ళు. తాము జాగ్రత్తగా వుండకపోతే, సున్నాలు వేసేవాళ్లు ఎక్కడ సామాన్లు కొట్టేస్తారో అని వాళ్ళని వెయ్యి కళ్ళతో చూస్తున్నారు, పనివాళ్ళు.

వీరేష్ తనున్న ప్రదేశం వదిలి, మేడమీదున్న రాణీ కుముదినీదేవి పడకగదిలో ప్రవేశించలేక పోతున్నాడు.

ఏదో ఒక అవకాశం రాకపోతుందా అని ఎదురు చూస్తున్నాడు అతి జాగ్రత్తగా.

రాణీ కుముదినీదేవి ఉదయం ఎనిమిది గంటలకు భవంతి విడిచి వెళ్ళిపోతుంది కార్లో. మళ్ళా మధ్యాహ్నం ఒంటి గంటకు ఇంటికి వచ్చి, భోజనం చేసి, అరగంట సేపు విశ్రాంతి తీసుకున్నాక ఫ్యాక్టరీకి వెళుతుంది.

సాయంకాలం ఆరు దాటాక గాని ఆమె తిరిగిరాదు.

రాణీగారంటే, పనివాళ్ళకు విపరీతమైన భయభక్తులు. తాము చేసే పనుల్లో ఏం లోపం వచ్చి, రాణీగారికి ఇబ్బంది కలుగుతుందో అని హడలిఛస్తున్నారు.

కానీ, రాణీగారు మాత్రం ఎవర్నీ కేకలు వేస్తున్నట్టుగాని, కనీసం మెత్తగా చీవాట్లు వేస్తున్నట్టుగాని అవుపించలేదు.

మూడు రోజులు గడిచాయి. ఈ మూడు రోజుల్లో చిన్న ప్లాను తయారుచేసాడు వీరేష్.

నాలవరోజు ఉదయం పది గంటలయింది. రాణీ కుముదినీదేవి బయటకు వెళ్ళిన గంటలో వంటమనిషి బజారుకు బయలుదేరింది.

ఆమె తిరిగి రావడానికి గంట పడుతుంది.

తోటమాలి తోటలో ఉన్నాడు మొక్కలకు నీళ్ళు పోస్తూ.

గదుల్లో మాత్రం, ఒక బట్లరు, గదులు ఊడ్చే అమ్మాయిమాత్రం వున్నారు.

తతిమ్మా ముగ్గురు పనివాళ్ళు, సున్నాలు వేసేవాళ్ళకు సాయం చేస్తున్నారు, సామాన్లు సర్దుతూ.

వీరేష్ మొదట ఆదేశించిన ప్రకారం, సున్నం కొట్టే వాళ్ళలో ఒకడు గట్టిగా కేక పెట్టి, గుండె పట్టుకుని నేల మీద పడిపోయి దొర్లసాగాడు.

ఇంకో ఇద్దరు సున్నం కూలీలు ఇంటిలోకి పరుగెత్తి జరిగినసంగతి చెప్పి, బట్లరుని, గదులు ఊడ్చే అమ్మాయిని బయటకు లాక్కొచ్చారు.

పావుగంటలో ఆ భవంతి పనివాళ్ళందరూ, నేలమీద పడి దొర్లుతున్న వాడిచుట్టూ మూగి చూడసాగారు.

"ఏమిట్రా ఏంజరిగింది?" అడుగుతున్నాడు ఒకడు.

"ఇదే మొదటిసారా? ఇంతకుముందెప్పుడైనా ఇలా జరిగిందా?" అడిగాడు ఇంకొకడు.

"డాక్టర్ని పిలిస్తే బావుంటుంది" సలహా ఇచ్చాడు మరొకడు.

ఆ అదను చూసుకుని, వీరేష్ మెల్లగా అక్కడనుంచి తప్పుకున్నాడు.

ఓ అరగంటసేపు నాటకం కొనసాగించమని, పనివాళ్ళందర్నీ అక్కడే అంటిపెట్టి ఉంచమని తనవాళ్ళతో చెప్పి ఉంచాడు,

చకచకా మేడ మెట్లమీదకు పరుగుదీసాడు. తిన్నగా రాణీ కుముదినీదేవి పడకగది చేరుకున్నాడు.

అది ఎయిర్ కండిషన్డు గది. లోపల ఒక డబుల్ బెడ్ ఉంది. దానికి ఆ సగూరంలో వార్డ్‌రోబ్ ఉంది. అది గది గోడల్లో అమర్చబడి ఉంది. ఇంకోవైపు కోడిగుడ్డు ఆకారం అద్దం బిగించి ఉన్న డ్రెస్సింగ్ టేబిల్ ఉంది.

సోఫాలకు, బెడ్‌కు, డ్రెస్సింగ్ టేబిల్‌కు సమాన దూరంలో చిన్న టేబిలుమీద ఫోను ఉంది.

తనకు అరగంట టైము మాత్రమే ఉంది. ఆమె ఏ విధంగానూ కనిపెట్టలేని స్థలంలో ఉంచాలి టేప్ రికార్డరు!

అనువైన ప్రదేశంకోసం గదంతా పరిశీలించసాగాడు వీరేష్.

గదిలో ఏమూల మాట్లాడినా, ఎంత మెల్లగా మాట్లాడినా, ఆ శబ్దాల్ని పికప్ చెయ్యగలదు టేప్ రికార్డరు. అంతేకాదు! అందులో ఇంకో విశేషంగూడా ఉంది. ధ్వనులు వినిపించగానే పనిచేయడం ఆరంభించి, ధ్వనులు ఆగిపోయిన మరుక్షణం ఆగిపోతుంది.

మంచంక్రింద బిగించితేనో? అన్న ఆలోచన వచ్చింది. అయితే, పనివాళ్ళు గది ఊడ్వడానికి వచ్చి, దాన్ని చూసే అవకాశం ఉందని, ఆ ఆలోచన మానుకున్నాడు.

అలాగే, చెత్తబుట్టలో ఉంచుదామన్న ఆలోచనకూడా విరమించుకున్నాడు. ఎవరయినా చెత్తబుట్ట కాళీ చెయ్యాలని ప్రయత్నిస్తే, టేప్‌రికార్డరు బయట పడవచ్చు.

ఆలోచిస్తూ, డ్రెస్సింగ్ టేబిలు వద్దకు వెళ్ళాడు. దాని వెనుకభాగంవైపు చూసాడు. గోడకు, డ్రెస్సింగ్ టేబిలుకు మధ్య కాళీ ప్రదేశం ఉంది.

టేప్ రికార్డరు ఉంచడానికి కావాల్సిన జాగా ఉంది అక్కడ. 'అయితే, పనివాళ్ళు అక్కడకు పోయి చూసే అవకాశం లేదా?' ఆలోచించాడు వీరేష్.

అక్కడ దట్టంగా పేరుకొన్న దుమ్మునుబట్టి, ఆ వెనుక భాగం పనివాళ్ళు తరుచుగా తుడవరనీ, అదే టేప్ రికార్డరు ఉంచడానికి సరియైన ప్రదేశం అని గ్రహించాడు వీరేష్.

టేప్ రికార్డరు అక్కడ వుంచి, మరుక్షణంలో మేడ దిగి, దిగువకు వచ్చేసాడు.

నేలమీద పడి కొట్టుకుంటున్నాడు ఆ వ్యక్తి ఇంకా. అతడిచుట్టూ జనం గుమిగూడి వున్నారు.

ఒకడు గ్లాసుతో నీళ్ళు, ఇంకొకడు కాఫీ, మరొకడు తనకు తెలిసిన మందేదో చేతుల్లో పట్టుకుని నించున్నారు.

వీరేష్ అక్కడకు రాగానే, సన్నగా దగ్గాడు.

నేలమీదపడి కొట్టుకుంటున్న వ్యక్తి, ఓరకంటితో వీరేష్ వైపు చూసాడు.

తను వెళ్ళిన పని సవ్యంగా జరిగినట్టుగా వీరేష్ చిన్నగా తల పంకించాడు.

“ఆఁ” అంటూ చిన్నగా మూలిగి ఆ వ్యక్తి కళ్ళు మూసుకుని నిశ్చలంగా ఉండిపోయాడు.

“ఇహ ఫరవాలేదు. ఒక్క అరగంట విశ్రాంతి తీసుకున్నాడంటే, మామ్మూలుగా లేచి కూచుంటాడు” అని చెప్పి, అందర్నీ అక్కడ్నించి పంపించివేశాడు వీరేష్.

9

“ఏవమ్మా పిలిచారట?”

“మీ కుర్రాడు రాముడు ఇంట్లోనే ఉన్నాడా?”

“ఉన్నాడు తల్లీ! తీసుకురమ్మంటారా?”

“తీసుకురా! వారం రోజులయింది మీ వాడ్ని చూసి.”

"అలా గేనమ్మా!"

కదలివెళ్తున్న మనిషి పాదాల చప్పుడు. ఆ వెంటనే తలుపు మూసుకున్న శబ్దం.

అయిదు నిముషాల విరామం తరువాత—

"ఇదుగోనమ్మా రాముడు! అలాగ నిలబడి సూస్తావేట్రా! దండం పెట్టు అమ్మగోరికి."

"కోప్పడకు రంగన్నా! పద్దెనిమిదేళ్ళ గుంట వెధవ! నువ్వెళ్ళు రంగన్నా! కాసేపయ్యాక వస్తాడు."

"వస్తానమ్మా!"

మనిషి వెళ్తున్న చప్పుడు. ఆ తరువాత తలుపు మూసుకున్న చప్పుడు.

"ఇలా వచ్చి నా దగ్గరగా కూచో రాముడూ. ఆఁ... ఇక్కడ గదిలో జరుగుతున్న సంగతులు ఎవరికైనా చెప్తున్నావా?"

"లేదండి. ఒట్టు! ఇక్కడ జరిగినవి ఎవరితోనన్నా చెబితే, మా అమ్మా నాన్నా తలకాయలు బద్దలయిపోతాయని మీరు చెప్పారుగా."

"వెరీగుడ్! అలా ఎవరికీ చెప్పకుండా వుంటే నీకు మంచి మంచి బట్టలు కుట్టిస్తాను. నిన్ను చదివిస్తాను. నువ్వేదికావాలంటే అది కొనిస్తాను. చెప్పావో దేవుడు మీ అమ్మా, నాన్న తలకాయలు చితగ్గొట్టేస్తాడు తెలిసిందా?"

"తెలిసింది."

"అయితే బట్టలు తీసెయ్ మరి."

మళ్ళా అదే గొంతు.

"ఆఁ... ఆఁ... నీవికావు... నా బట్టలు నువ్వు...నీవి నేను విప్పాలి... అప్పుడే మర్చిపోయావా?"

"మీవి చాలా పెద్దవండీ."

"చాలా పెద్దవంటున్నావు... ఇంకెవరివన్నా చూసావా?"

"లేదండి."

"మరి ఇవి పెద్దవని ఎలా తెలుసు నీకు?"

"పెద్దవిగా ఉన్నాయి కాబట్టి, పెద్దవంటున్నాను."

"నీ కామెంట్ నాకు బాగా నచ్చింది. కాని అలా చూస్తూ ఉండిపోయావేం!"

"మున్నటిలా చెయ్యమంటారా?"

"గట్టిగా బలంగా, శక్తింతా ఉపయోగించి పిండి పారెయ్యాలి."

పది నిమిషాలసేపు ఏవేవో చప్పుళ్ళు, మూల్గులు వినిపించాయి.

"ఇక నేను బట్టలు వేసుకోనేదా?"

"ఇంకోసారి ఆడుకోవాలని లేదా?"

"లేదండి."

"అయితే బట్టలు వేసుకో. ఇంద వంద రూపాయలు. కావాల్సినవి కొనుక్కో."

"అయ్య అడుగుతున్నాడండి...అమ్మగారు ఇంతడబ్బు ఎందుకిస్తున్నారు నీకు అని."

"దానికి జవాబు నేను చెప్తానులే...నన్ను వచ్చి అడగమను."

"అలాగే లెండి."

"మన ఒట్టుసంగతి మర్చిపోకు."

"అలాగేనండి. ఒట్టు ఎవ్వరికీ చెప్పనండి. వస్తానండి."

పాదాల చప్పుడు...తలుపు మూసుకున్న చప్పుడు.

టేప్ రికార్డరు ఆగిపోయింది.

అది వింటూంటే, ఫీరేష్ అతని బృందం ఆనందంతో

చిందులు వేస్తూ పిచ్చిగా డాన్స్ చెయ్యసాగారు.

ఒకర్నొకరు కవుగిలించుకొన్నారు. బుజాలు చరుచుకున్నారు. గిల్లుకొన్నారు. కేరింతలు కొట్టారు చిన్న పిల్లల్లా.

వీరేష్ ఆనందం చెప్పనలవికాదు.

తన గ్యాంగ్ వాళ్ళు చూస్తున్నారన్న సంగతి కూడా పట్టించుకోకుండా, షీలాను రెండు చేతులతో పైకి లేవనెత్తి, కాసేపు గాలిలో త్రిప్పి, ఆమెను ముద్దులతో ఉక్కిరి బిక్కిరి చేసాడు.

10

"అమ్మా! మహారాణీ!

మీకు నూనూగు మీసాల కుర్రాళ్ళతోటి పొందంటే మహామక్కువ అని మాకు యీ మధ్యనే తెలిసింది.

మీ తోటమాలి రంగన్న కొడుకు రాముడితో మీరు రహస్యంగా సాగిస్తున్న కామకలాపాల గురించి మాకు యీ మధ్యనే తెలియవచ్చింది.

మాకు నిజంగా, ఆ రహస్యం ఎలా తెలిసిందా అని, అదేదో పోచికోలు కబురు అని మీరు నిబ్బరపడవచ్చు. మీరూ, మీ రాముడూ మీ పడకటింటిలో సాగించిన ఇటీవలి మీ ఇద్దరి సంభాషణ, ఓ టేపుమీద రికార్డు అయి మావద్ద భద్రంగా వుంది.

ఆ టేపులోని సంభాషణ యధాతధంగా కాపీచేసి, ఈ ఉత్తరంతో పంపుతున్నాను, మీకు నమ్మకం కలగడం కోసం.

పడకటింటి రహస్యాలను వెలికిదీసి ప్రసారం చెయ్యడం మా వుద్దేశం యెంతమాత్రమూ కాదు. మీ రహస్యాలను మీ కన్నా జాగ్రత్తగా ఉంచడమే మా కర్తవ్యం. అదే మా వ్యాపారం కూడా.

అయితే, మీ రహస్యాలు రహస్యాలుగా వుండాలంటే, మాకో ధర వుంది.

అది వాయిదాల పద్ధతి మీద గాకుండా ఒకేసారి తీర్చే పద్ధతి మీద కూడా చెల్లించే వీలువుంది.

వాయిదాల పద్ధతిమీద అయితే, నెలకు పాతిక వేలు మీవి కావనుకోండి. మీ కంపెనీ తాలూకు మిస్సెలనీ ఖర్చుల్లో పదోవంతు కూడా ఉండదు ఆ మొత్తం.

లేదా లేపంతా కొనెయ్యా దల్చుకున్నారూ...ఏభై లక్షలు మా బేరం.

ఈ మొత్తాలు చాలా యెక్కువనీ, చెల్లించడానికి శక్తి లేదనీ యెత్తులు వెయ్యకండి. మీ నెలసరి ఆదాయం అన్ని ఖర్చులు పోను మూడు లక్షలు వుంటుంది. మీ స్థిర చరాస్తులన్నీ కలిపి ఇరవై కోట్లు.

ఈ లేఖ సంగ్రహించే ముందు, మీ ఆదాయం, ఆస్తి వగైరా వివరాలన్నీ సంగ్రహించి వుంచుకున్నాం. కాబట్టి, మీగురించి బాగా తెలుసుకున్నాకనే రంగంలో దిగామని తెలుసుకోగలరు.

ఇహ, ఎక్కడ, ఏవిధంగా, ఏ రూపంలో మాకు డబ్బు అందజేయాలో అన్న ఆలోచన మీకు రావచ్చు. ఆ విషయం మీకు తెలియపర్చేముందు, మీ అంగీకారం కావాలి.

అంచేత వచ్చే ఆదివారం దిన పత్రికలో "అబ్బాయీ! నీకోసం మన పొరిగింటి పిల్లి బెంగ పెట్టుకుంది. త్వరగా తిరిగి (మొత్తంగా లేదా కొద్దికొద్దిగా) రా నాన్నా!" అన్న ప్రకటన వేయించండి.

ఆ ప్రకటన అవుపించని పక్షంలో, ఆ ఆదివారానికి మరుసటి ఆదివారం మీ పడకటింటి రహస్యాలు అదే

పత్రికలో పతాక శీర్షికలుగా ప్రకటింపబడతాయి.

పదేపదే హెచ్చరించే అలవాటు మాకు ఎన్నడూలేదు.

జాగ్రత్తపడండి.

త్వరపడండి.

ఇట్లు,

మీ శ్రేయోభిలాషులు.

"ఎలావుంది మన ఉత్తరం" అడిగాడు వీరేష్ ఉత్తరాన్ని మడుస్తూ.

"చాలా బావుంది. కానీ...నాకో సందేహం...వాయిదాల పద్ధతనీ,...మొత్తం చెల్లింపు పద్ధతనీ...ఎందుకు పెట్టావు వేరువేరుగా" అడిగింది షీలా.

"అందులో చిన్న తమాషా వుంది. ఒకేసారి పెద్ద మొత్తం ఇవ్వడానికి మనస్కరించదు. అంచేత చిన్న చిన్న మొత్తాలు నెలనెలా యివ్వడమే బావుంటుందనుకుంటారు. కొన్నాళ్ళు పోయాక, ఎన్నాళ్ళిలా ప్రతీ నెలా ముడుపు చెల్లించడం అని అనుకుంటారు. దాంతో ఒకేసారి పెద్ద మొత్తం చెల్లించి బాధ వదిలించుకుంటే పోలేదా అని అనుకుంటారు. అలా వాళ్ళు చెయ్యడంవల్ల కొన్నాళ్ళపాటు మనకు నెలసరి జీతాల్లా మొత్తాలు అందుతాయి. ఆ తరువాత, మనకు కావాల్సిన పెద్ద మొత్తం కూడా అందుతుంది" వివరించాడు వీరేష్.

"ఎలాగైనా నీది గట్టి బుర్ర" అంటూ వీరేష్ తలకాయను అందుకుని, గట్టిగా గుండెలకు అదుముకుని ముద్దాడి వదిలింది షీలా.

ఆరోజు సాయంకాలమే, ఆ ఉత్తరాన్ని, రాణీ కుముదినీ దేవి పేరున పోస్టుచేసాడు వీరేష్.

వీరేష్ కోరినట్టుగా, ఆదివారం దిన పత్రికలో ప్రకటన అవుపించింది.

ఏభై లక్షలు చెల్లించి టేపు మొత్తాన్ని కొనివెయ్యాడానికే తన సంసిద్ధత వ్యక్తపరిచింది, రాణీ కుముదినీదేవి, ఆ ప్రకటన ద్వారా.

మరునాటి టపాలో తనకు ఆ డబ్బు ఎక్కడ ఎలా అందజెయ్యాలో తెలియజేస్తూ, తిరుగు ఉత్తరం పంపాడు వీరేష్.

11

హోటల్ మూన్ లవర్. కేబెరా, ఆడిటోరియమ్. రాత్రి పదిగంటలు దాటింది.

ఆడిటోరియమ్‌లో మసగ్గా దీపాల వెల్తురు. వేదిక మీద మెలికలు తిరిగిపోతూ నాట్యంచేస్తున్న డాన్సర్ మీద మాత్రం తెల్లని గుండ్రని స్పాట్ లైటు.

ఆమెతో పాటుగా, స్పాట్ లైట్ కూడా కదులుతోంది.

నరాల్లోని రక్తాన్ని మండించి, కరగించి, ఉరకలెత్తించే పాశ్చాత్య సంగీతం ముంచెత్తుతోంది, అక్కడ కూచుని కాబెరాని చూస్తున్న జనాన్ని.

ఆదేసమయంలో ఒకానొక వ్యక్తి ఆడిటోరియంలో ప్రవేశించాడు; చీకట్లో నీడలా.

అతన్ని పట్టించుకునే స్థితిలో లేరు జనం. నగ్నమవుతూన్న డాన్సరు అవయవాల అందాల్ని కళ్ళతో త్రాగెయ్యడంలో మైమరిచి ఉన్నారు.

అతడి కుడిచేతికి, పాల తెలుపు గ్లవుజు వుంది. ఎడం చేతిలో నల్లని లెదర్ బాగ్ వుంది.

అతడు ఆడిటోరియమ్ అంతా కలియజూసి, కుడివైపు గోడను అంటిపెట్టుకున్న టేబిల్సులో రెండవదానివద్దకు కదిలాడు.

అక్కడో స్త్రీ వుంది. ఆ టేబిలును ఆక్రమించుకున్న

స్త్రీ ఆమె ఒక్కతే. ఆమె కూర్చున్న కుర్చీ తప్ప, మిగతా మూడు కుర్చీలు ఖాళీగా ఉన్నాయి.

మిగతా వారికోసం యెదురు చూస్తోందో లేదో తెలీదు గాని, ఆమె దృష్టిమాత్రం జరుగుతున్న కాబెరామీద లేదు.

ఆ వ్యక్తి, ఆమెను సమీపిస్తూ "రాణీ కుముదినీదేవీ!" అన్నాడు సణుగుతున్నట్టు.

"యస్! ఇదిగో మీ ప్రెజంట్" అంటూ ఆమె ఓ సూట్ కేసు ఆ వ్యక్తికి అందించింది.

ఆ సూట్ కేసు అందుకుని, తన చేతిలోని లెదర్ బాగ్ ఆమెకు అందించాడు.

రెండు నిముషాల సేపు ఇద్దరూ తమకు అందిన వస్తువుల్ని చెక్ చేసి చూసుకున్నారు.

"ఓకే మిస్టర్ ..."

"మిస్టర్ వీరేష్" మాట అందించాడు అతడు.

"ఓకే మిస్టర్ వీరేష్" అందామె.

"ఓకే మిసెస్ కుముదినీదేవీ. గుడ్ బై" అన్నాడు అతడు, అక్కడ్నుంచి కదలి వెళ్ళిపోవడానికి ఉద్యుక్తుడవుతూ.

ఆ దేసమయంలో హఠాత్తుగా వేదికమీద నృత్యం ఆగిపోయింది. ఆడిటోరియంలో దీపాలు వెలిగాయి. కళ్ళు చెదరిపోయే వెలుగుతో నిండిపోయింది ఆడిటోరియమ్.

ఆశించనిది జరిగింది. ఉన్నచోటున కొయ్యబారిపోయాడు వీరేష్.

ప్లెయిన్ క్లోత్స్ లో ఉన్న పోలీసులు వలయాకారంలో నిల్చుని ఉన్నారు. వాళ్ళ చేతుల్లో అతనివైపు గురిపెట్టబడిన పిస్టల్సు నల్లగా నిగనిగా మెరుస్తున్నాయి.

"యస్! మిస్టర్ వీరేష్! నీ బ్లాక్ మెయిలింగ్ ఆట కట్టు" అంటూ సాదా దుస్తుల్లో ఉన్న ఇనస్పెక్టరు సీతాపతి ముందుకు వచ్చి, వీరేష్‌ను అరెస్టుచేసి, అతని చేతిలోని సూట్ కేసును స్వాధీనం చేసుకున్నాడు.

అప్పుడు చూసాడు వీరేష్. తనతో ఆ క్షణంవరకూ మాట్లాడింది, రాణీ కుముదినీదేవి కాదు, ఆమె డమ్మీ.

12

ప్రసిద్ధ బ్లాక్ మెయిలర్ వీరేష్‌ను అరెస్టుచేసిన సందర్భంగా, నగరంలోని ధనికవర్గం, ఓ అభినందన సభ యేర్పాటు చేసింది, సబిన్స్పెక్టరు సీతాపతికి.

బ్లాక్ మెయిలర్ వీరేష్‌ను ఎలా పట్టిష్టమైన పథకంవేసి, తను తన డిపార్టుమెంటు అందించిన సహకారంతో అరెస్టు చేసిందీ, విపులంగా తన ఉపన్యాసంలో చెప్పాడు సబిన్స్పెక్టరు సీతాపతి.

"వీరేష్‌ను పట్టేయడానికి బెంగాల్ పోలీసు సర్వసన్నాహాలు చేస్తుంటే, వీరేష్ తన మకాం విశాఖపట్నంకు మార్చేసాడు.

ఆ విషయం బెంగాల్ పోలీసే, ఆంధ్ర పోలీసుకు తెలియజేసింది.

బెంగాల్ పోలీసు పంపిన వీరేష్ ఫోటో సహాయంతో వీరేష్‌ను గుర్తించి, అతని కదలికల్ని పరిశీలించసాగారు జాగ్రత్తగా ఆంధ్ర పోలీసులు.

జేబుదొంగ జగ్గారావును తన గదికి తీసుకుపోవడం అతని ద్వారా ఓ గేంగ్‌ని ఏర్పరచి, ఊర్లో ఉన్న ధనికుల గురించి సమాచారం సేకరించడం పోలీసులు గమనిస్తూనే వున్నారు.

వీరేష్, దురదృష్టం యెక్కువుండడంటే, అతి పవిత్రురాలు అయిన రాణీ కుముదినీదేవిని వీరేష్ బ్లాక్ మెయిల్

చెయ్యాలని తీర్మానించుకోవడం.

రాణీ కుముదినీదేవి జీవితంలో ఏ రహస్యం లేదని, అనుచరులు ఎంత చెప్పినప్పటికీ వినకుండా, ఆమెకు ఏదైనా పడకటింటి రహస్యం ఉండకపోతుందా, అది వెలికిరాదా అని ఆమె బెడ్ రూంలో టేప్ రికార్డరు ఉంచాడు వీరేష్.

ఒక నేరసుడ్ని పట్టుకోవడానికి ఆదే నాటకమయినప్పటికీ, టేప్ రికార్డరులో తన కంఠం వినిపించడానికి నిరాకరించింది, రాణీ కుముదినీదేవి.

ఆమె కంఠంలా వినిపించే కంఠంగల స్త్రీని వెతకడంలో పోలీసు డిపార్టుమెంటు కొంత ఇబ్బందిపడినా, టేపులో విన్పించిన కంఠం రాణీ కుముదినీదేవిది కాదని అది ఫేక్ టేపనీ వీరేష్ యెక్కడ గ్రహిస్తాడో అని, పోలీసు డిపార్టుమెంటు బెంగపడిపోయింది కొన్నాళ్లు.

అయితే, వీరేష్ ఆ విషయం గ్రహించలేదు. కుముదినీ దేవిని బెదరగొట్టి డబ్బు గుంజుకోవడం కోసం, ఎట్టకేలకు ఆమెలో ఓ లోపం కనిపించిందన్న ఆనందోద్రేకంలో కొట్టుకుపోయాడు.

వీరేష్‌కు దొరికింది, టు టౌను పోలీసుస్టేషనులో రికార్డు చెయ్యబడ్డ ఎరేంజ్‌డ్ టేప్.

వీరేష్‌వద్దనుంచి ఉత్తరాలు వస్తే ఏంచెయ్యాలో, ఎలా జవాబులివ్వాలో— అంతా పోలీసు డిపార్టుమెంటు చెప్పినట్టుగా చేసి డిపార్టుమెంటుతో సహకరించింది రాణీ కుముదినీదేవి.

చివరకు వీరేష్‌ను నేరం చెయ్యనిచ్చి, అన్ని ఆధారాలతో, రెడ్ హాండెడ్ గా పట్టుకొన్నాము'' చెప్పడం ముగించాడు సబిన్స్పెక్టర్ సీతాపతి.

—: ఐ పో యిం ది :—